

jeg dog ikke finder saa overvættets stor. Og hvad angaar den lokale Trafik, saa ligger der jo en Jernbane temmelig nær ved den paagjældende Strækning, medens man paa den anden Side har en temmelig livlig Dampskibs fart i Øresund. Jeg tror saaledes i det Hele taget ikke, at dette Jernbaneanlæg hører til dem, der staa i første eller selv i anden Række; der er Jernbaneanlæg, der ere langt vigtigere. Der er adskillige jernbanetomme Egne her i Landet, som i mange Aar have bidraget til Statens Jernbaner uden direkte Fordel for dem selv. Der er forskellige Steder i Landet, hvor der er 6—8 Mil til den nærmeste Jernbane. Der foreligger i det andet Thing for Diebliffet et Forslag om Jernbaneanlæg i det nordlige Sjælland, som jeg tror har en ganske anden Betydning for Landets Borgere og vil gjøre en ganske anden Nytté end det her foreliggende Jernbaneanlæg. Men jeg skal ikke opholde mig videre ved dette, da jeg dog alligevel er kommen til det Resultat, at jeg er enig med Udvalget i at stemme for det foreliggende Jernbaneanlæg, idet jeg dog nok tror paa, at det vil have sin Betydning og gjøre nogen Nytté. Jeg har nærmest forlangt Ordet for at udtale mig om Mindretallets Indstilling. Jeg er fuldstændig enig med Mindretallet i, at § 5 bør udgaa, og jeg agter at stemme herfor. Jeg er endvidere fuldstændig enig med Mindretallet i dets Begrundelse af dette Forslag, baade den skriftlige i Betænkningen og den mundtlige her i Salen; jeg kan i saa Henseende henholde mig til, hvad det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) nys udtalte. Jeg skal blot tillade mig at sœie et Par Bemærkninger — jeg skal gjøre det ganske kort og ikke opholde det ærede Thing længe — til, hvad der allerede er fremført i Anledning af det Spørgsmaal, som naturlig paatrænger sig, naar der er Tale om at reise Statslaan: hvis en saadan Trang til Statslaan er tilstede, hvad er da Grunden dertil, og er der ikke Udveie til at undgaa at reise nye Statslaan? I den Forbindelse er jeg kommen i Tanker om en Forhandling, der førtes i det andet Thing i Januar 1888 om overordentlige Bevillinger til Besæftningsanlæg. Jeg mindes, at den ærede Folketingsmand fra Viborg (Klein) da udtalte forskellige finantsielle Betænkkeligheder over Regjeringens samlede Forsvarsplan, og blandt Andet reiste det Spørgsmaal: hvorfra skulle Pengene komme? Jeg husker, at der da fra Regjeringens Side blev svaret, at det kunde man jo forhandle om i Udvalget, og forøvrigt blev der antydet tre Kilder, hvorfra Pengene kunde

flyde. Disse tre Kilder vare for det Første Statskassens Beholdninger, for det Andet nye Statter og for det Tredie Statslaan. Erfaringen i den Tid, der er forløbet siden da, viser, forekommer det mig, at man er kommet temmelig godt ind paa, at ville benytte alle disse tre Kilder. Hvad den første Kilde angaar, nemlig Statskassens Beholdninger, saa vise jo de aarlige Statsregnskaber den Ting meget klart. Kassebeholdningen udgjorde den 31te Marts 1886, da den var paa sit Høieste, 60½ Mill. Kr. Den ærede 3die Landsstingsmand for 11te Kreds har fuldstændig Ret, naar han sagde, at Regnskabsbeholdningen paa samme Tid udgjorde ca. 62 Mill. Kr., men selve Kassebeholdningen udgjorde, som sagt, 60½ Mill. Kr. Tre Aar efter, den 31te Marts 1889, udgjorde Kassebeholdningen kun 39,600,000 Kr., altsaa der er i disse tre Aar forbrugt 21 Millioner Kr. af Kassebeholdningen. I Følge en Skrivelse fra den ærede Finantsminister til Folkethingets Finantsudvalg af 7de November 1889, vil Kassebeholdningen ved denne Maanedes Udgang udgjøre 30½ Mill. Kr., altsaa der er i Løbet af 4 Aar en Nedgang af ialt 30 Mill. Kr. Der er da Grund til, naar man forlanger nye Statslaan, at reise det Spørgsmaal: hvad er Grunden til, hvad er den egentlige Aarsag til, at Kassebeholdningen er gaaet saa stærkt ned? Nu synes jeg, at Svaret ligger meget nær, idet de aarlige Statsregnskaber vise, at de forløbne 4 provisoriske Finantsaar — jeg har ikke taget det femte med, da der ikke foreligger noget Statsregnskab for det, og det ikke engang er sluttet — er der brugt 41,876,000 Kr. mere til Statens ordinære Udgifter end i de 4 Finantsaar, der ere gaaede umiddelbart forud for Provisorierne. Det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved, men der er en enkelt Udgiftspost, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, nemlig Militærudgifterne. Naar vi tage Militærudgifterne for de sidste 8 Aar, udgjorde de for de 4 Aar, der gif nærmest forud for Provisorierne ialt 67,272,000 Kr., for de 4 første Provisorieaar ialt 92,358,000 Kr.; det gjør en Forskiel af 25 Mill. Kr. Med 25 Mill. Kr. ere altsaa Militærudgifterne flegne for disse 4 Aar, sammenlignede med de 4 foregaaende Aar. Kassebeholdningen er, som jeg har gjort opmærksom paa, i samme Tid gaaet ned med 21 Mill. Kr. Altsaa Militærudgifterne have forbrugt hele det Beløb, hvormed Kassebeholdningen er gaaet ned og saa endda adskilligt Mere, nemlig 4 Mill. mere. Jeg mener, at det herved maa være klart bevist, at Grunden til, at Kassebeholdningen er gaaet saa meget ned,